

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Frisprog mod H. H. Hr. Biskop Mynsters Forslag til en ny Forordnet Alterbog Mit Frisprog og 'de saarede Hjerter'

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Frisprog mod H. H. Hr. Biskop Mynsters Forslag til en ny Forordnet Alterbog Mit Frisprog og 'de saarede Hjerter'", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Aarhus Universitet, Det Teologiske Fakultet. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1839_640-intro-shoot-idm301.pdf (tilgået 26. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Mynsters svar

Mynster svarede sine kritikere – især Grundtvig – med skriftet *Oplysninger angaaende Udkastet til en Alterbog og et Kirke-Ritual for Danmark* i 1840. Her forsøgte han at gendrive mange af Grundtvigs beskyldninger. Han var irriteret over Grundtvigs grove angreb og over hans urimeligheder og selvmodsigelser. På visse punkter kom han dog Grundtvig i møde. Han tilbød fx at gå tilbage til den gamle tilspørgsel ved dåben (Mynster 1840, s. 36), og han ville også gerne tillade, at der kunne blive frit valg mellem de tre tekstrækker, hvis flertallet af præsterne ønskede det (s. 25). Helt ubøjjelig var Mynster altså ikke (se Rasmussen 1999, s. 167).

Spørgsmålet om bispevielsen tog Mynster op i sin latinske landemodetale i 1840. Det fremgår af den, at Mynster regnede Grundtvig for fanatiker og nærmest romersk-katolsk, fordi han var så sakramentalistisk og nægtede den protestantiske bispevielses gyldighed pga. den manglende apostolske succession. Mynster gjorde det klart, at der kun fandtes én ordination til præster med ord og bøn – ikke en særlig bispeordination som led i et kirkeligt hierarki. Det afgørende ved indvielsen til såvel præst som biskop var ikke håndspålæggelsen, men bønnen. Ordinationen var ikke en egentlig indgydelse af ånd, sådan som katolikerne mente. Når kirken kaldte sig apostolsk, var det ikke på grund af en ubrudt bispeindvielse siden apostlene, men alene pga. den apostolske lære. En oversættelse og introduktion til Mynsters landemodetale kan findes hos Rasmussen & Riising 2008, se også Rasmussen 2002, s. 79-84.